

35ste jaargang • nummer 189 • april 2020

SOBAT

VOMI

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op.

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten
24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetsmensen, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen vertegenwoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter L. Noordzij
P. de Hoogstraat 6
6181 DH Elsloo
Tel. 046-4360607
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris** K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
klaasorse@hotmail.nl

1e Penningmeester A. Lujendijk
Voorlijk 475
2993 BE Barendrecht
Tel. 0180-618425
E-mail:
am.lujendijk@gmx.net
Bankrekening
NL49 RABO 0180 4201 45
of
NL92 INGB 0004 2393 98
i.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester F. Bergman, Smeetsjeshof-
straat 11, 6006 SC Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202692. E-mail:
pbergman19@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie
Budgethouder
Fonds Sociale Zorg** Th.H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel: 071-5416936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland A.M. Mol
De Wiezeboom 9
8332 JT Steenswijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.m.mol@ziggo.nl

Ereliden R. Orli; J.N. Blom;
G. de Jong;
F.J.F. Smoorenburg;
G.C. Meuwse;
L. Noordzij

Leden van Verdienste

T.J.J. Gaasra; J. Oudenbeuving; P.N. Welten;
J. v.d. Ham; P.W. Faysvenhovens; A.W. Scholten;
J. Krijke; G.M. Nattekaas-Determan;
E.J. Nattekaas; K.J. Orsel; W.A.J.K. Roza;
Th.H.A. Rump; A.M. Mol; A. Lujendijk;
H. Moorlag; H. Fols; P.P.G. Gormans;
J. Halpaard; H. Baan; G. Boers

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijvend eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of ten gevolge van krijgsgeschiedenis, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken,

los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Leden J.H. de Kleyn, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. R.A.C. Hoksbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattekaas-Determan
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicla@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waarheen men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgaf van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 94
5545 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: efalck@xs4all.nl
Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Lente 2020

Drukt: Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nummer 190 17-04-2020

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Tijdens mijn vakantie in Nieuw-Zeeland werd ik overvallen door het droeve bericht dat onze Voorzitter van de Raad van Advies (brigade-generaal der Jagers bd Henk Coopmans) op 21 januari was overleden. Helaas was ik te ver weg om de uitvaart in Katwijk bij te kunnen wonen maar de overige bestuursleden hebben Henk de laatste eer bewezen. Wij zijn hem veel dank verschuldigd voor zijn langdurige activiteiten voor VOMI NL. Verderop in dit nummer vindt u zijn *In Memoriam*. Dat hij mag rusten in vrede.

Februari was, met uitzondering van de carnaval, een rustige maand met alleen een bestuursvergadering op de 13e. Wij hebben naast routinezaken besproken wat

er aan voorbereidingen nodig is voor de viering van het 35-jarig bestaan en voor de opheffing van VOMI NL, mocht daartoe worden besloten in de Algemene Ledenvergadering (ALV). Voorbereidingen kosten nu eenmaal tijd, dus het is zaak tijdig te beginnen en taken binnen het bestuur te verdelen. Wij hebben besloten dat op de ALV van elke lidvereniging door een bestuurslid een presentatie zal worden gegeven wat een evt. opheffing praktisch betekent. Zelf beet ik het spits af in de ALV van VOMI Dr/Gr in Deurze op 4 maart jl.

In Amsterdam was op 26 maart de 9e vergadering van de Maatschappelijke Klankbordgroep. In het juni-nummer hoop ik u daarover meer te kunnen

vertellen, immers in september moeten de resultaten van de 7 deelonderzoeken duidelijk worden. In deze "SOBAT" vindt u deel 9 van mijn artikelenreeks, de aanloop naar de Nederlandse positie t.a.v. erkenning van de Republiek Indonesië op 17 augustus 1945. Vergeeft u mij dat ik summier moet blijven terwijl er zo veel te vertellen is, ik heb per artikel maar 900 woorden ter beschikking. Daarmee moet ik de 5 boeken en de vele artikelen op Internet die ik in de afgelopen weken voor dit onderwerp heb gelezen, samenvatten. Dus ja, het is rustig geweest, maar verveeld heb ik mij bepaald niet!

*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

75 JAAR VRJHEID 75 JAAR VRJHEID 75 JAAR VRJHEID

“Onafhankelijkheid, Dekolonisatie, Geweld en Oorlog in Indonesië, 1945-1950”

deel 9

De datum 17 augustus 1945 (4)

In het decembernummer beschreef ik de positie van het Verenigd Koninkrijk (UK) m.b.t. de soevereiniteit van Indonesië. In dit deel vang ik aan met de positie van Nederland (NL) met als startpunt begin 20e eeuw.

De troonrede van 1901 luidde de ethische politiek m.b.t. Indië in. Dit leidde o.a. tot verbeterd onderwijs waardoor geleidelijk een ontwikkelde elite ontstond. Deze stond aan de wieg van op westerse denkbeelden zoals nationalisme, humanisme, democratie en sociale rechtvaardigheid gestoeld protest en verzet tegen Nederlandse overheersing. Dit protest was niet langer lokaal en regionaal maar een nationale beweging gericht op onafhankelijkheid en sociale revolutie.

Het Nederlandse gezag wilde maar beperkt tegemoet komen. Veel verder dan de instelling in 1916 van een Volksraad met beperkte raadgevende bevoegdheid wilde men niet gaan. Naast het nationalisme als sterkste stroming had ook het communisme flinke aanhang. Bekende partijen waren Sarekat Islam, de Marxistische Sarekat Rakjat en de Communistische Partij van Indonesië (PKI).

In 1920 publiceerde de Commissie ter Herziening van de Staatsinrichting van NOI voorstellen voor vergaande hervormingen. In 1925 werd daarvan alleen de medewetgevende bevoegdheid van de Volksraad overgenomen. Teleurgesteld over afwijzing van de beloofde hervormingen, betoogde Mohammed Hatta (de latere Vice President van de Republiek Indonesia) in 1923 in het maandblad “Indonesia Merdeka” van de door hem een jaar eerder opgerichte “Indonesische Vereeniging” dat de vrijheid van Indonesië alleen kon worden bereikt door absolute non coöperatie met Nederland, weigering van deelname aan koloniale instituties en uitvoering van massa acties. De toenemende aanhang van het (radicale) nationalisme betekende het einde van de goedbedoelde maar lang niet ver genoeg gaande ethische politiek.

Na de communistische opstand op Java (1926) en op Sumatra (1927) greep het gezag hardhandig in. Massale arrestaties volgden en ca. 1300 man werden langdurig geïnterneerd in Boven Digoel (Nieuw-Guinea). Daaronder Hatta en Sjahrir. Men dacht zo de PKI en Sarekat Rakjat te

hebben geneutraliseerd.

In 1927 richtte Soekarno in Bandung de Partai Nasional Indonesia (PNI) op. Het was een seculiere, geheel Indonesische partij die volledige onafhankelijkheid voorstond en elke vorm van samenwerking met Nederland afwees. Het duurde dan ook niet lang voordat hij in 1929 werd gearresteerd. In 1930 werd hij veroordeeld tot 4 Jaar gevangenisstraf, kwam na gratie eind 1931 vrij en werd in 1933 alsnog geïnterneerd op Flores en later in Benkoelen (Sumatra) tot aan de Japanse invasie in 1942. Inderdaad bleef het tot 1942 relatief rustig. De leiders waren geïsoleerd waardoor de nationalistische beweging ernstig was verzwakt. Maar ook de crisisjaren hebben bijgedragen aan de tijdelijke rust. Het getuigt echter van naïviteit te denken dat de vergaande repressieve maatregelen het diepgeworteld nationalisme volledig hadden geëlimineerd. Het is als met het blussen van een heidebrand. Ondergronds gaat die verder en bij gunstige omstandigheden komt het weer tot ontbranding. En dat was het geval tijdens de Japanse bezetting.

Afwijzing van de Petitie Soetardjo in 1936

Dekolonisatie,
geweld en oorlog
Indonesië 1945 - 1950

SOBAT

demonstreerde hoe de meeste Nederlandse politici dachten over een zelfstandig Indonesië. Deze petitie was geïnspireerd door de hervormingen in de Philippijnen in 1935. Progressieve Indonesiërs stelden de Volksraad voor om op een conferentie een plan op te stellen om de kolonie NOI, binnen art. 1 van de Nederlandse grondwet, in een periode van 10 jaar een zelfstandige plaats binnen het Koninkrijk te geven. De weinig progressieve Regering Colijn liet met afwijzing van de petitie in 1938 een gouden kans liggen. Als reden voor afwijzing werd genoemd dat Indië niet klaar was voor zelfstandigheid, ook niet binnen het "Nederlandse Gemeenebest". Uit frustratie werd in 1939 de Gabungan Politik Indonesia (GAPI) opgericht, een federatie waarin de krachten van alle inheemse Indonesische politieke partijen (m.u.v. de PNI) werden gebundeld.

Een andere mogelijkheid tot waardige verzelfstandiging van de kolonie liet Nederland liggen na het aannemen van het Atlantisch Handvest in Londen

op 24 september 1941. Dit betrof een Amerikaans/Engels initiatief en verwoordde een visie op het functioneren van de wereld na WO-2, inbegrepen de intentie tot oprichting van de Verenigde Naties. Maar ook het zelfbeschikkingsrecht van elk volk was erin opgenomen. Nationalisten vroegen de Regering naar de implicaties voor NOI, maar Nederland antwoordde dat het pas na het einde van WO-2 (toen nog alleen in Europa) bereid was om staatsrechtelijke veranderingen door te voeren. Het is echter niet uitgesloten dat een diepere oorzaak was de angst dat er na het verbreken van de koloniale band geen toekomst meer zou zijn voor Nederland en Indonesië, geen bestaansmogelijkheid met verpaupering als resultaat. "Indië verloren, rampspoed geboren", de titel van een brochure van jhr. Sandberg uit 1914, was nog steeds actueel!

Merkwaardig is dat de Nederlandse regeringen geen lessen hebben getrokken uit het vooroorlogse dekolonisatiebeleid van de VS

(Filippijnen) en UK (India) voor hun dekolonisatiebeleid voor Indonesië. Het heeft zeker te maken met een typisch Nederlandse onhebbelijkheid. In Nederland bestond een breed gedragen overtuiging dat men als kolonisator en in de rol van voorgoed zo goed acteerde, dat andere landen met koloniën daar een voorbeeld aan konden nemen. Een naar buiten gerichte blik was dus onnodig.

Ik concludeer dat Nederland vóór WO-2 kansen heeft gehad om tot de staatsrechtelijke verhouding te komen die zij ná de Japanse bezetting propageerde maar die, achteraf geconstateerd, uit politieke kortzichtigheid niet heeft benut. Ik acht het echter onwaarschijnlijk dat een federatief verband en een unie de reeds bestaande en door Japanse bezetters gefaciliteerde radicale nationalistische van hun proclamatie in 1945 had weerhouden.

Wordt vervolgd.

Leen Noordzij

Op zoek naar schoudertitels

Om mijn collectie compleet te maken, ben ik op zoek naar zgn. schoudertitels (zie foto). Ik doe graag een beroep op Indiëveteranen die mogelijk nog schoudertitels in hun bezit hebben. U zou mij er een groot plezier mee doen, waarvoor alvast veel dank.

Reacties gaarne naar Frans van Dreumel, Oude Hof 16, 8435 XR Donkerbroek.
Telefoon: 0516-491953 / 06-43431264 of e-mail: fjvandreumel@icloud.com

“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 17)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt

12. Tegalrejo (1 juli t/m 3 augustus 1949)

Op 1 juli 1949 arriveerden we in Tegalrejo. Dit was een gewone kampong (ofwel dessa) zo'n 6 km ten zuiden van Klaten, omringd door sawahs met naar het zuiden uitzicht op het duizendgebergte, waar ook Wonosari ligt. We moesten er zelf nog de stellingen opbouwen om de wachtposten beschutting te geven.

Het foerageren ging met een 3/4-tonner, vergezeld door een lopende patrouille. De manschappen konden zich in de kantine in Klaten laven aan limonade in de tijd dat de wagen de spullen bij de verpleging haalde.

Voor het goede begrip: de verpleging verzorgt de bevoorrading met brood, vlees, groente, fruit en wat dies meer zij, maar heeft niets met ziekenverpleging te maken.

Op 20 juli kon ik eindelijk mijn bril ophalen in Klaten. Ik gebruikte die echter maar zelden want bij lezen en schrijven had ik er te weinig baat bij.

Het was een zeer rustige tijd met wacht- en patrouillelopen en foerageren. De zondagen werden zoveel mogelijk weer als rustdag gehouden.

Sgt. Jaspers Fayer hield vaak kerkdienst en las dan een preek met ons.

Toen ik uit Wonosari met verlof in Jogja was, heb ik daar bij een winkeltje naast de passar een fototoestel op de kop getikt. Dat was een 'Voigtlander' met een zoeker die even groot was als de opname die je er mee kon maken, nl. 6 x 6 cm. Je keek er van boven in en door een schuin geplaatste spiegel zag je wat op de foto kwam.

Ik maakte vanaf die tijd opnamen waarvan ik de negatieven naar huis stuurde om af te drukken en bij te bestellen voor de makkers. Eén van mijn mooiste foto's (zie pag. 7) maakte ik achter deze kampong van een tani (boer), die met zijn ossen aan het ploegen was op de sawah. De andere foto op pag. 7, genomen tegen de avond langs de rand van de kampong met daarachter het Dulzendingeberge, geeft de sfeer van de tropen

aardig weer.

13. Tjepper (4 augustus t/m 5 september 1949)

Donderdag 4 augustus verhuisden we naar de suikerfabriek Tjepper, een paar kilometer bezijden de weg van Klaten naar Solo.

We lagen in een vrij groot stenen gebouw, vermoedelijk het vroegere kantoor of lab van de fabriek. We hadden geruild van bezetting, want het vorige detachement van Tjepper ging naar Tegalrejo.

Op 10 juli werd het "cease-fire" ("staakt-het-vuren") afgekondigd, maar juist in die dagen waren er nog veel schermutselingen. Op die dag werd Solo aangevallen, nota bene met wapens die bij de overgave op 29 juni door de Nederlandse regering aan de TNI

in Jogja waren geschonken ten behoeve van politiedoeleinden. In Solo werden deze (genummerde) wapens bij die aanval buitgemaakt en herkend. Dat we toen des dulvels waren, spreekt voor zich. We voelden ons verkocht en verraden door onze eigen regering. Maar aan alles komt een eind. Op de 15e meldde zich een afdeling van de TNI voor kennismaking volgens de afspraken bij het "cease-fire". Het was een uiterst vreemde gewaarwording om nu oog in oog te staan met de ploppers, die ons het leven tot nu toe zuur maakten. Het was wel een ongeregeld stelletje, zoals op de foto hierboven te zien is. Er volgde een tamelijk rustige tijd, waarvan de ondernemers van de suikerfabrieken gebruik

maakten om 85000 zakken suiker door de AAT te laten afvoeren naar Semarang onder bescherming van onze infanterie en pantserwagens. Dat leverde 12.750 gulden op en van het deel dat 5-5 kreeg, is later ons gedenkboek: "Awas, pijp-pijp datang" ("Pas op, 5-5 komt er aan") betaald, waardoor dat boek ons niets kostte.

Op 24 augustus moesten we aantreden voor het gebouw waarin we lagen. We kregen stuk voor stuk de onderscheiding "Ereteken voor orde en vrede" opgespeld door onze luitenant W. van Kamp. Voor ieder jaar, waarin we waren betrokken bij gevechtshandelingen, kregen we een ster, een zogenaamde jaargesp. Ik kreeg er twee, evenals de meesten van ons, nl. voor de jaren 1948 en 1949. Hierboven en op pag. 8, ziet u ons aangetreden en het opspelden van de eretekens (saja bij het pijltje).

De 29e kregen we een interessante rondleiding in de suikerfabriek door het teruggekeerde personeel van de onderneming dat de fabriek weer ging herstellen. Ze gaven ons een goed beeld van de gang van zaken bij zo'n bedrijf. Voor de teelt van het suikerriet op de plantage was een uitgeknipte waterhuishouding nodig. Die was in de oorlog ernstig verstoord door de verbouw van rijst in de periode dat de fabriek

had stilgelegen. Iedere tan had op zijn manier het water naar zijn stukje sawah gedirigeerd. De fabriek was echter nog redelijk intact en er waren slechts op een paar punten vernielingen aangericht.

Daarna werd verteld over de normale gang van zaken. Eerst over het oogsten in de campagnetijd en het vervoer naar de fabriek met de

smalspoorlorries, die door kleine locomotieven werden getrokken.

Aan de hand van de nog in goede staat verkerende machines werd ons het productieproces uitgelegd. Eerst werd met grote walsen het riet gekneusd, gemalen en uitgeperst.

Vervolgens ging het sap in enorme kookketels (zie foto) om te worden ingedikt.

Alles werd gebruikt en de vezels van het uitgeperste riet, het 'ampas', werd gebruikt als brandstof voor de stoommachines en voor het inkoken.

Op een gegeven moment kregen we spullen om een veldoven te bouwen. Toen die klaar was bakten een paar enthousiastelingen vers brood en ze waagden zich zelfs aan kadetjes en krentenbollen, die echter bij gebrek aan krenten maar gevuld werden met appelsnippers.

Op 6 september werd er weer van post gewisseld en verhuisden wij naar Klaten.

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 42)

R.J. de Rijk

De dag van de vlag, 22 Juli 1950

Het was 06.00 uur en over anderhalf uur zou iedereen wel wakker zijn. Ik keek naar de horizon in het oosten waar de zon al bijna boven de horizon was geklommen en zag op ongeveer 45° over stuurboord het verflauwde schijnsel van het lichtbaken van Gillibodo.

Het beloofde weer een prachtige dag te worden. Zeemeeuwen vlogen al om de KOALAS heen en dat was een teken dat wij in de buurt van land waren. Door mijn prismakijker kon ik het eiland Longgo al duidelijk zien liggen, terwijl we het kleine eiland Gillibodo al gepasseerd waren. Het was net even voor half acht.

Positie: 8°18'30" zuidbreedte, 120°7' oosterlengte

Om 07.50 uur waren Alex en ik op de brug en ik gaf via de telegraaf door om 'Halve Kracht' te varen. Wij waren bijna het punt genaderd waarop onze RMS-vlag gehesen kon worden. Sergeant Matulesy had iedereen opgesteld. Ik keek over stuurboord in de heldere Flores Zee of er soms iets van een rif te bespeuren was, maar niets wees op dat gevaar. De gemiddelde diepte rond de eilanden is 1500 meter en op het diepste punt 5000 meter diep. Metekohy had het koord al in zijn hand om het stuurwiel vast te zetten. Om de vaart uit de KOALAS te halen, vroeg ik via de telegraaf 'Volle Kracht Achteruit' en kort daarop 'Stop', waarop de motoren geheel stil gezet werden en Metekohy het stuurwiel vastzette aan de reling van de brug. De stilte die toen inviel, gaf ons allemaal een weldadige rust die ons de gelegenheid gaf ons te bezinnen op de komende plechtige gebeurtenis. Wij gingen de

brug af naar het achterdek en ook Josef Kayadu kwam uit de machinekamer en volgde ons. Eigenlijk was het zo'n moment om je tabaksdoos te voorschijn te halen, maar in plaats daarvan wees Matulesy mij de plaats aan naast Alex en stond iedereen volgens schema keurig opgesteld.

Het was 08.00 uur en ik knikte naar Matulesy, die daarop commandeerde: "GEEFT ACHT" en iedereen, onze verzetsgroep als eerste, sprong in het gelid. De kolven van hun wapens raakten in één gezamenlijke klap het dek. Het was een schoolvoorbeeld van KNILdiscipline. Correct volgens het boekje en indrukwekkend. Er was geen spoor meer te bekennen van frisse, lachende kwajongens. Niet één deed er onder voor de ander. Het was een eenheid, zoals zij in het KNIL getraind en opgeleid waren.

Oom Sapulette stapte naar voren met de Bijbel in zijn hand en ging voor in gebed. Hij had de keurig opgevouwen RMS-vlag in zijn beide handen met zijn gebedenboek er boven op. Tijdens het gebed stond een ieder met gebogen hoofd en met de handen gevouwen. Het was doodstil aan boord en je hoorde alleen de gedragen stem van korporaal Sapulette,

het geklots van de golven tegen de romp en het gekrijs van de meeuwen die in grote cirkels en in duikvluchten rond de KOALAS vlogen.

Vervolgens gaf Oom Sapulette de RMS-vlag plechtig over aan seiner Lelhitoe, die op het commando van sergeant Matulesy de vlag plechtig ontvouwde en daarbij zorgde dat de vlag niet in aanraking kwam met het dek. Een ceremonie zoals het hoort. Aan de boven- en onderkant van de blauwe baan aan de mastzijde, zaten stropjes die hij met behulp van seiner Kakisina aan beide musketons van het vlaggentouw haakte. Toen hij daarmee klaar was knikte hij naar sergeant Matulesy en deze gaf het commando: "Hijs de vlag" en langzaam begon Kakisina aan het touw te trekken waardoor de vlag omhoog getrokken werd. Alex en ik stonden stram in de houding en op dat moment brachten wij net als sergeant Matulesy met de hand aan onze pet, een saluut aan de RMS-vlag die zich langzaam ontplooidde en traag in de wind tot leven kwam. Gelijktijdig klonken achter elkaar de commando's voor het vuurpeloton: "VUUR" en de zeven gelijktijdig afgevuurde salvo's klonken luid over de Flores Zee, gevolgd door het Wilhelmus dat ingezet werd door Oom Sapulette en waar de heldere zangstemmen van de dames samenkwamen in de tenor van de mannenstemmen. Ik kreeg 'n brok in mijn keel zo groot als een klomp die ik niet weg kon slikken en ik kon mijn tranen niet bedwingen. Niemand kon dat. Het waren de emoties van een lange relatie, het verdriet ervan en ook het afscheid als de verwelkoming van een nieuwe telg, de Republiek Zuid-Molukken. De

tranen liepen over onze wangen toen de vlag was gehesen en fier uitwaaierde, om hem er nooit meer af te halen. Het Wilhelmus klonk als een afscheidslied dat nooit meer gezongen zal worden. Vele tranen vloeiden over de wangen van al mijn strijdmakkers. *"...dat ik doch vroom mag blijven, Uw dlenaar t'aller stond..."* Tranen van opgekropte emotionele spanning van ons allen, die door dit kapingwaagstuk bezield waren van de absolute wil om defensieve steun te verlenen aan de RMS *"...de tyrannie verdrijven, die mij mijn hart doorwondt..."*

Het deed een ieder, óók alle vrouwen, goed om deze gelegenheid aan te grijpen om de tranen de vrije loop te laten. Het was een eerlijke zaak en ons moreel had hierdoor een flinke duw omhoog gekregen. "Kijk die kranige kerels daar in de houding staan; de trouwste vertrouwelingen van ons Koninkrijk der Nederlanden in de tropen".

Bij het plechtig hijsen van de nationale vlag van de Republiek Zuid-Molukken staan ze bij gebrek aan een eigen volkslied

het Wilhelmus te zingen om het hijsen van de vlag plechtig volgens protocol te laten verlopen. Vertegenwoordigt het Nederlandse rood-wit-blauw de Zuid-Molukse vlag met het Wilhelmus als afscheidslied van eeuwen trouw? Niemand zal het ooit te weten komen of geloven wat zich hier toen heeft afgespeeld.

Na het Wilhelmus klonk drie maal de Zuid Molukse strijdkreet 'Mena-Moeria' waarna Matulesy mij een teken gaf dat ik mijn toespraak kon houden. Ik veegde mijn gezicht droog, haalde mijn papiertje tevoorschijn, schraapte mijn keel, dan nog eens en begon: "In mijn functie als captain van het motorschip KOALAS wens ik mede namens waarnemend captain Slahaya en sergeant Matulesy te verklaren, dat onze verzetsgroep Oedjoeng -in samenwerking met het KNIL-detachement onder commando van sergeant Matulesy- beslag heeft weten te leggen op het motorschip KOALAS, waar zojuist, vandaag 22 juli 1950 om 08.00 uur, voor de eerste maal de nationale vlag van de Republiek Maluku Selatan in internationaal gebied is gehesen

op de coördinaten, 8°18'30" seconden zuiderbreedte op een meridiaan van 120°7' oosterlengte.

Deze RMS-vlag vertegenwoordigt de natie, waar het motorschip KOALAS vanaf nu toe behoort. Wij zullen deze vlag nimmer onwaardig zijn. Met het hijsen van onze RMS-vlag zijn wij géén kapers meer, maar onderdanen van de Republiek Maluku Selatan en dienende bij de Angkatan Laut Republik Maluku Selatan, de Zuid-Molukse marine. Hiermee is het KNIL-detachement automatisch overgegaan in het reguliere leger van de RMS. Ik verklaar hiermede tevens, dat door het hijsen van de RMS-vlag iedereen zich vanaf dit moment bevindt op het grondgebied van de RMS en haar wetten dient te gehoorzamen en te eerbiedigen. Ik wens het motorschip KOALAS en haar opvarenden een behouden vaart". Daarop riep ik drie maal de strijdkreet 'Mena...' en het gehele detachement, inclusief onze verzetsgroep en de vrouwen, volgden tot drie keer toe met '...Moeria'. Het daverde over de Flores Zee.

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 13

Leertijd

De volgende dag gaat het personeel van 42 Verzorgingspeloton onder leiding van de gevestigde ploeg aan de slag. Ieder loopt mee met de man die dezelfde functie uitoefent als waarvoor de nieuwkomer is opgeleid. Omdat zowel de uitgifte van goederen aan de foeragerende onderdelen als ook de aanvoer van nieuwe voorraden volgens plan normaal doorgaat, is het een doorlopende en snelle 'training on the job', waardoor de nieuwe ploeg de gang van zaken al na korte tijd 'in de vingers' zal hebben. De bevoorrading met verse artikelen vergt wat bijzondere vaardigheid omdat daarbij contacten nodig zijn met de (Chinese of inlandse) leveranciers waarmee contracten voor leveringen zijn afgesloten. Zo wordt vlees

betrokken in de vorm van levende runderen die vroeg in de morgen worden afgeleverd bij het plaatselijke slachthuis, door een veearts of de slaggers van het verzorgingspeloton worden gekeurd, waarna ze door lieden van het slachthuis ritueel worden geslacht en vervolgens door onze slaggers in stukken worden gedeeld, die aan de onderdelen kunnen worden geleverd. Varkensvlees is -voor zover ik mij herinner- in Madioen door ons niet aan de troepen verstrekt. Dat kon onze slager, korporaal J.F. (Koois) de Swart, later bevestigen.

Buitenpost

De BOS-pomp (tankstation) ligt enkele kilometers vanaf de levensmiddelenloods. De straat langs de spoorbaan komt na ongeveer een halve kilometer bij een kruisende

weg die rechtsaf over een spoorwegovergang de stad uit gaat. Na ruim een kilometer is er rechtsaf weer een straat waaraan het tankstation is te vinden. De bevoorrading ervan gebeurt door NIPB (Netherlands Indies Petrol Board), een combinatie van enkele grote oliemaatschappijen, waarmee de krijgsmacht een overeenkomst heeft gesloten voor de bevoorrading en het op peil houden van afgesproken hoeveelheden olieproducten. De aanvoer vindt plaats in tweehonderd liter vaten (drums) waarvan de inhoud met behulp van een (vaten) vleugelpomp in jerrycans (inhoud twintig liter) wordt overgebracht. De benodigde oliën en smeermiddelen worden in kleinere verpakkingen geleverd. De installatie wordt het domein van sergeant

De BOS-aanvullingsplaats, opslag in 200 liter drums (vaten)

"Villa BOS", waarin de BOS-ploeg was gelegerd

Cornelissen, geassisteerd door de soldaten Den Hartog en Split (later toegevoegd). Zij gaan in de leer bij de nu nog aanwezige beheerders. Een twaalfstal Inlandse werkkrachten (koelies) behoort tot de vaste bezetting. Aan de straat liggen een vijftiental huizen waarin vroeger spoorwegaarbeiders woonden. Toch ligt de installatie min of meer als een buitenpost op flinke afstand van onze gebouwen. Dat geeft het onbehaaglijke gevoel dat bij een eventuele aanval een zeer gevaarlijke situatie ontstaat. Dat dit niet denkbeeldig is, zal later blijken als meermalen beschietingen plaatsvinden die door Cornelissen en zijn mensen, die bij de installatie ook overnachten, krachtig worden beantwoord. Het is wel zeker dat er daardoor geen slachtoffers zijn gevallen en er geen schade is aangericht. In de eerste nachten werd de BOS-bezetting meermalen opgeschrikt door hevige knallen die vanuit de vatenopslag kwamen. Er was echter geen vijand te zien. Het bleken de ronde deksels van vaten te zijn die door de hitte overdag opholden en 's nachts na afkoeling met een scherpe knal weer in hun normale vorm terugsprongen. Het was even wennen.

Nachtelijk alarm

Ook door de wachtposten die in de al genoemde bastions bij

onze woningen bij toerbeurt 's avonds en 's nachts de omgeving in de gaten hielden, is meermalen het vuur geopend op al dan niet vermeende aanvallers die in het duister in de nabijheid rondslopen. Met deze kortdurende waarschuwingssalvo's zijn waarschijnlijk geen treffers geplaatst want we hebben daarover nimmer iets gehoord. Een verrassende maar aanvankelijk angstaanjagende belevens was het wel toen laat op een avond door de kampong een groep lieden op ons afkwam voorzien van vlammeende toortsen, onder luide "ketelmuziek" en geroffel van op hout slaande stokken. Een paar gewerschoten van onze kant deden de troep hals over kop verdwijnen, ons achterlatend met de vraag of dit een nieuwe vijandelijke manier van intimidatie van de ploppers (zo werden de guerrillastrijders genoemd)

Het straatje naar de kampong, rechts onze woningen

was en of we dat vaker zouden ondervinden. De oplossing kwam de volgende dag. Vanuit de kampong hoorden we dat het groepje de onlangs ingestelde kampongwacht was, die af en toe daar patrouille liep om nachtelijke overvallen door rampokkende (rovende) bendes te voorkomen. Men was vergeten ons hiervan op de hoogte te stellen. Rampokkers waren een algemeen voorkomend verschijnsel. Ze overvielen de wat meer welgestelden (vaak Chinezen) en roofden hun eigendommen. Ze gingen daarbij niet altijd even zachtzinnig te werk. We werden eens te hulp geroepen in de kampong waar een overval had plaats gehad. We konden niet veel meer doen. Voor zijn huis lag een Chinese bewoner waarvan het hoofd van het lichaam was gescheiden. Zijn huis was haastig geplunderd. Van de daders ontbrak inmiddels elk spoor. Een andere keer was een bewoner, die een overheidsfunctie bekleedde, opgehangen. Ook hiervoor kwam onze hulp te laat.

Druk werk

Onze voorgangers waren intussen vertrokken. Na een paar weken de aanvullingsplaats Madloen samen met hen te hebben gerund, droegen ze de hele zaak keurig op proces verbaal aan ons over en toen stonden we er alleen voor. Het dagelijks werk vergde veel van de mensen hoewel het echte sjuwwerk werd gedaan door de ongeveer dertig koelies die we ook hadden overgenomen van onze voorgangers. Zij

De verzorgers van Madloen poseren voor een foto voor "thuis"

hadden als hoofd een mandoer die naar de naam Johannes luisterde. Hij sprak verstaanbaar Nederlands en was ook nog een soort voorganger bij de Pinkstergemeente. Samen vormden zij de goedang arbeiders. Voor de verzorging van onze woonhuizen, het wasgoed en het opmaken van onze bedden waren er enkele vrouwelijke inlandsen (baboes), een kebon (tuinman) hield de erven rond de huizen bij en dan was er nog de katjong, een jochie van een jaar of twaalf die Kasnoh heette en allerlei karweitjes en boodschappen deed. Op de drie dagen waarop onderdelen kwamen foerageren moesten tevoren de hen toekomende goederen in de juiste hoeveelheden bij elkaar gezet worden bij een van de deuren, zodat de foeragewagen alles in een keer kon laden. De schrijvers (administrateurs) berekenden aan de hand van de rantsoenschalen, de menuvoorschriften en de staten waarop de sterkte (aantal personen) van het onderdeel was vermeld, wat moest worden

verstrekt. De magazijnmeesters zorgden dat aan de hand van die gegevens de afgepaste goederen door de koelies bijeen werden gezet en tekenden op de stapelkaarten de verandering in de voorraad aan. Als de

onderdelen -meestal drie of vier per uitgiftedag- voorreden, stond hun portie klaar en werden, na inlevering van de nieuwe sterktestaat voor de volgende foeragering, hun foeragewagens beladen.

De verse artikelen konden ze ophalen bij de gecontracteerde handelaar waar iemand van het verzorgingspeloton de uitgifte regelde en administreerde. Als een konvooi arriveerde met nieuwe voorraden, werd een maximale inspanning vereist. De koelies losten de -soms wel veertig- wagens en zetten de aangevoerde goederen bij de stapels die de magazijnmeesters aangaven. Er moest zo gestapeld worden dat steeds de oudste goederen het eerst uitgegeven konden worden. Als dat niet lukte, vergde dat op volgende dagen een herstapeling die meteen werd benut om de voorraad op mogelijk bederf te controleren. De konvooicommandant had bij aankomst een lijst afgegeven van de door hem meegebrachte goederen. Op de stapelkaarten werden dan de nieuwe voorraden weer bijgeschreven.

Henk van den Berg

Wachtend op de komst van de afnemers

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accomoderen.
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accomodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovensedijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Mulwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Aart Werkman
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A - 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

SOBAT

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 28

Zondag, 16 januari 1949

Gisteravond kwam er een bericht binnen van de Inlichtingendienst dat er 's nachts in een naburige kampong een bijeenkomst van peloppers zou plaatsvinden. In het holst van de nacht vertrokken we naar de aangewezen plaats. In de kampong was geen levende ziel te bekennen. Ongehinderd slopen we met het geweer in de aanslag naar het betreffende huis. Door de wanden zagen we wat licht schemeren hetgeen deed vermoeden dat we de plaats van samenkomst te pakken hadden. Het kon haast niet missen, aangezien de huizen in de naaste omgeving volkomen in duisternis gehuld

waren.

Nadat we het huis hadden verkend, slopen we -met enkele jongens in de dekking- naar de voorkant van het huis. Binnen kon je duidelijk mensen horen praten. Wat er werd gezegd, was echter niet te verstaan. Mijn hart bonsde in mijn keel van de spanning. Hoeveel peloppers zouden we aantreffen? Waren ze bewapend?

Vragen waarop ik geen antwoord wist. Veel tijd om daar over na te denken was er niet. Actie was geboden! Elke Aarzeling kon immers fataal zijn. Op mijn teken sprongen we met vier man legelijk naar voren, gooiden de deur open en verrasten een zestal mannen, dat bijeen gehurkt op de grond zat te praten. Dat ze zo'n overval beslist niet hadden verwacht,

bleek wel uit het feit dat ze hun wapens niet binnen handbereik hadden maar ergens in een hoek van de kamer hadden neergezet.

Geschrokken staken ze hun handen omhoog en keken ons angstig aan. Het was bijna zeker dat we hier met TNI'ers te doen hadden. Alle zes waren ze gekleed in een zwarte broek en wit hemd: het kenmerk van de TNI. Terwijl we bezig waren het huis te doorzoeken, probeerde een van hen zijn wapen te pakken en er van door te gaan. Tijdens zijn poging te ontvluchten, werd hij doodgeschoten. Om te voorkomen dat er eentje in het donker zou ontsnappen, bonden we hen met een touw stevig aan elkaar vast en namen hen zo

Padang Pandjang (1949)

mee naar ons kamp, waar zij in een goed bewaakte kamer werden opgesloten. Toen we de volgende morgen de gevangenen bij de Inlichtingendienst wilden afleveren, vertelde Ernie (onze baboe) dat ze een paar van die mannen heel goed kende. Volgens haar waren het allemaal TNI'ers. Zij wist dat zo zeker omdat een van die lui haar man, toen hij geen voedsel aan hen wilde geven, had doodgeschoten. Zelf was ze ook meerdere malen door die knapen mishandeld en met de dood bedreigd. Dat we deze keer een goede vangst hadden gedaan werd al spoedig duidelijk toen de Inlichtingendienst - na ondervraging van de gevangenen- ons kwam vertellen dat we met een zekere Santjhoë een van de gevaarlijkste bendeleiders te pakken hadden gekregen.

Dinsdag, 18 januari 1949

Vandaag krijgen we voor het eerst gevarengeld uitbetaald. De soldaat en korporaal krijgen per dag fl 1,50, de sergeant t/m luitenant fl 2,50. Kapitein en hoger krijgen fl 5,00 of meer uitbetaald. Waarom er zo'n verschil moet zijn, is me

eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk. Het gevaar is toch voor iedereen even groot! Dat een officier, gezien zijn verantwoordelijkheden, meer verdient dan een soldaat is nog te begrijpen, maar dat hij meer gevarengeld moet krijgen dan zijn jongens, vind ik niet juist.

Ook hebben we eindelijk weer eens post ontvangen. Het is zeker al weer vier weken geleden, dat we voor het laatst post hebben gehad. Het thuisfront blijkt erg bezorgd te zijn. Zodra ik even tijd heb, zal ik gauw wat brieven beantwoorden. Helaas niet vandaag. Straks moeten we namelijk eerst voedsel gaan inkopen op de pasar in Padang Pandjang en vanavond ben ik wachtcommandant. Omdat het foerageren vanuit Padang te gevaarlijk is en nogal moeilijk te realiseren, hebben we sinds kort een machtiging gekregen zelfstandig voedsel in te kopen.

Padang Pandjang is een schilderachtig plaatsje gelegen in een vlakte midden tussen de bergen met links de berg Singalan en rechts de berg Merapi. Het stadje ligt op een kruispunt van wegen naar Fort

De Kock. Padang en Solok en heeft daardoor een zeer druk bezochte pasar. Van helnde en verre komen de inlanders hier hun inkopen doen of hun producten verkopen. Heel opmerkelijk is dat het er hier op de markt zo stil en rustig aan toegaat. Heel anders dan op de markten in het drukke Batavia bijvoorbeeld, waar het geschreeuw van de mannen en de vrolijkheid en het gelach van de vrouwen de boventoon voeren. Eerlijk gezegd hou ik toch meer van de gezellig drukke markten zoals we die hebben gezien in Batavia. Wat ook opvalt is dat het overwegend oudere mannen en vrouwen zijn die hier hun handel bedrijven. Jonge mensen zijn nauwelijks aanwezig. Dat ze er zijn staat wel vast, alleen laten ze zich niet zien. Misschien liggen ze ons wel ergens in een hinderlaag op te wachten, om ons neer te knallen.

Het is nu voor de tweede keer dat we zelf inkopen gaan doen. Eigenlijk hadden we gisteren willen gaan, maar dat werd ons afgeraden omdat er ongeregelde heden werden verwacht. De 17e januari blijft namelijk voor de inheemse bevolking de dag te zijn waarop ze zich onkwetsbaar achten. Voor de zekerheid hadden we daarom de wacht maar versterkt. Er is gelukkig niets voorgevallen. Vandaag willen we onder andere een aantal levende kippen voor het avondeten kopen. Dit ter afwisseling van het vele varkensvlees dat we de laatste tijd hebben gegeten. Zo nu en dan schieten we weleens een varkentje. In ons gebied zijn veel wilde zwijnen. De boeren klagen steen en been over de vernielingen die deze beesten op de sawahs aanrichten. Afgesproken is dat men ons komt waarschuwen zodra er ergens een wild zwijn wordt gesignaleerd. Enkele dagen geleden was het zover.

Henk van Vliet

Gezicht op Fort De Kock

Inschrijvingsprocedure Nederlandse Veteranendag 2020

Evenals vorig jaar zullen **ALLE veteranen** die op de Nederlandse Veteranendag willen meelopen in het defilé of willen meerijden in het defilé met een (historisch) militair voertuig of een tribuneplaats willen langs de defiléroute **digitaal** moeten inschrijven via de website van het Veteraneninstituut 'Mijn VI'.

Ook **VOMI-leden** die in het VOMI-detachement willen meelopen in het defilé of willen meerijden in het defilé met een (historisch) militair voertuig of een tribuneplaats willen langs

de defiléroute moeten derhalve **digitaal** inschrijven.

Voor wat betreft het lopen in een VOMI-detachement geldt onverkort dat er zich minimaal 20 deelnemers voor het defilé moeten aanmelden, die ook voldoen aan de daarvoor geldende fysieke eisen.

Inschrijven is mogelijk vanaf 1 februari 2020 tot uiterlijk 1 mei 2020.

Om in te schrijven: Ga naar www.veteraneninstituut.nl/diensten/direct-regelen >> 'Mijn VI'.

'Mijn VI' is een speciaal beveiligd deel van de VI-website waar veteranen digitaal de dienstverlening kunnen regelen met het VI. **Vermeld s.v.p. duidelijk dat u als lid van de VOMI wil inschrijven.**

Indien u **NIET** beschikt over internet, kunt u om in te schrijven ook bellen naar het Veteranenloket (tel. 088-3340000) van het Veteraneninstituut. **Vermeld ook hier s.v.p. duidelijk dat u als lid van de VOMI wil inschrijven.**

Krijgsmacht Veteranendagen 2020

Koninklijke Landmacht

De KL organiseert dit jaar **GEEN** Veteranendag

Koninklijke Marine

De KM Veteranendag wordt gehouden op woensdag 17 juni 2020 in Den Helder

Koninklijke Luchtmacht

De KLu Veteranendag wordt gehouden op woensdag 23 september 2020 in Eindhoven

Koninklijke Marechaussee

De KMar Veteranendag wordt gehouden op vrijdag 2 oktober 2020 in Apeldoorn

Herdenking Militair Indië Monument Leiden

Het bestuur van de Stichting Militair Indië Monument Leiden organiseert donderdag 3 september 2020 de jaarlijkse herdenking van de 26 uit Leiden afkomstige en in voormalig Nederlands-Indië gesneuvelde militairen.

De ceremoniële herdenking vindt plaats bij het Militair Indië Monument bij molen "De Put" (voormalige Morspoortkazerne). Voorafgaand aan de plechtigheid buiten wordt er in de Evenementenzaal van Museum Volkenkunde een herdenkingsrede uitgesproken.

Gast spreker op 3 september 2020 is de heer Frans Werter, bestuurslid van de Stichting Militair Indië Monument Leiden en zoon van Indiëveteraan en oud-voorzitter van genoemde stichting wijlen Jan Werter.

Eén organisatie voor alle Nederlandse veteranen

Start op 1 januari 2021

Eén organisatie voor erkenning, waardering, zorg en onderzoek voor veteranen met één loket waar zij terecht kunnen met al hun vragen. Het aanspreekpunt voor de samenleving en de plek waar onderzoek wordt gedaan naar alles rondom veteranen. De nieuwe organisatie is ook voor dienstslachtoffers en oorlogsgetroffenen WO II en kan dienstverlenend zijn naar andere geïnformeerde beroepen, zoals de politie. De naam van deze organisatie is het **Nederlands Veteraneninstituut**, gevestigd in Doorn, met als startdatum 1 januari 2021.

Zes partijen

De zes organisaties/organisatiedelen die samengaan zijn de Stichting het Veteraneninstituut,

de Stichting Nederlandse Veteranendag, de Stichting de Basis, het programmabureau van het Landelijk Zorgsysteem voor Veteranen (LZV), de zorgcoördinatie van ABP/APG, en de coördinatie van het nuldeijns ondersteuningssysteem van het Veteranen Platform. In totaal zijn hierbij ruim 200 medewerkers betrokken.

Deze (deel)organisaties worden in één nieuwe landelijke organisatie voor de uitvoering van het veteranenbeleid ondergebracht om de bestaande capaciteit en expertise op het gebied van veteranenondersteuning, zorg, onderzoek en maatschappelijke erkenning en waardering optimaal te benutten.

Aanleiding voor de samenvoeging

De samenvoeging is het gevolg van de aanbevelingen uit een evaluatie van het veteranenbeleid, in 2016 uitgevoerd door Defensie. Daaruit kwam naar voren dat de beleidsuitvoering eenvoudiger en slagvaardiger zou kunnen. Ook is voor veteranen en partijen in de samenleving niet altijd duidelijk welke organisatie verantwoordelijk is voor bepaalde delen van de uitvoering van het beleid. Het Nationaal Comité Veteranendag blijft bestaan en blijft verantwoordelijk voor de organisatie en opzet van de Nederlandse Veteranendag. Op 1 januari 2021 is het Nederlands Veteraneninstituut operationeel.

De wereld van Jan van der Steege

Tijdens de 2e Wereldoorlog, in Nederlands-Indië en de periode erna

Deel 7

Jan van der Steege naar Nederlands-Indië, september 1946

Op 5 mei 1945 is Nederland bevrijd van zijn bezetter, Nederlands-Indië nog niet van de Japanners. Japan capituleert in augustus, gevolgd door het uitroepen van de Republiek Indonesië door Soekarno, die het op een akkoord had gegooid met de Japanse bezetter. Kort na de Japanse capitulatie in augustus 1945 braken vijandelijkheden uit tussen Indonesische nationalist en de troepen uit het Britse Gemenebest, die strategische posities in de archipel hadden ingenomen. In oktober 1945 ontbrandde de strijd om Soerabaja, een stad die de nationalist na bloedige gevechten moesten prijsgeven. Let wel: hierbij waren dus nog geen Nederlandse troepen betrokken. Pas in maart 1946 werden Nederlandse troepen in Indonesië toegelaten om de Britse posities over te nemen.

Politieacties

Deze episode wordt wel

omschreven als "politieacties". Met de term "politieacties" wordt bedoeld op twee offensieve operaties van de Nederlandse strijdkrachten tijdens de Indonesische Onafhankelijkheidsoorlog. Deze operaties vonden plaats op de eilanden Java en Sumatra in de periode van 21 juli tot 5 augustus 1947 (eerste actie) en 19 december 1948 tot 5 januari 1949 (tweede actie). Jan van der Steege moet als dienstplichtig militair ook naar Nederlands-Indië om het te helpen behouden voor Nederland, met grote autonomie. Jan vertrekt op 26 september 1946 per schip met 3-5 RI en komt pas ruim 3 jaar later weer terug (december 1949).

Troepenstaking

Het zenden van troepen naar Nederlands Indië was omstreden. Er breken zelfs proteststakingen uit. Jan heeft de krant van 25 september 1946 al die tijd bewaard. Delen uit die krant zijn hier opgenomen en geven de sfeer van toen weer.

Dienstplicht in Nederlands-Indië

Op 1 juli 1946 ging Jan verplicht in militaire dienst. Op 1 juli 1946 werd namelijk 3-5 RI (3e Bataljon, 5e Regiment Infanterie) opgericht als onderdeel van een Expeditionaire Macht. Twee maanden later, op 1 september 1946, werd het bataljon ingedeeld bij de opgerichte "7 December" Divisie. Na amper zes weken opleiding en met gebrekkige middelen, werd dit bataljon als een van de eerste dienstplichtige bataljons van na de 2e Wereldoorlog uitgezonden naar Nederlands-Indië.

3-5 RI "7 December" Divisie

Opgericht:

01-07-1946 te Kampen

Onderdeel van:

C-Divisie "7 December"

Vertrek Indië:

26-09-1946 a/b "Kota Agoeng" Rotterdam

Aankomst Indië:

30-10-1946 Soerabaja

Toegevoegd aan:

TTC Oost-Java

Ingedeeld bij:

X-Brigade

251206059

Jan van der Steege,
legernummer 251206059
(geboortedatum: 06-12-1925)
Soldaat bij de Staf 3-5 RI
Later werd Jan bevorderd tot
korporaal

Actiegebieden:

- Soerabaja, Tjermee,
Modjosari, Modjokerto,
Patjet, Batoe, Malang,
Loemadjang, Pasirian,
Probolinggo, Pasoeroean.

Commandanten:

- Lt.Kol A. Plaisier
01-07-1946/18-07-1947

- Lt.Kol W.H. Acksen
18-07-1947/16-12-1948
- Maj C.Th. Thomassen
12-12-1948/04-07-1949
- Maj R. Hagenouw
04-07-1949/24-12-1949

Gerepatrieerd: 27-11-1949 a/b
"Kota Inten" Soerabaja
24-12-1949 aankomst
Nederland/Rotterdam
Omgekomen: 12 man

Het bataljon bestond uit
dienstplichtigen van de lichte
'45 en was een van de zes
Bewakingsbataljons
'7 December". Deze bataljons
werden, ondanks de korte
opleiding en lichte bewapening,
ingezet als 'gewone' infanterie
eenheden.

Afscheid van Jan's onderdeel

Men neemt via de krant
vriendelijk afscheid van de
soldaten.

Vertrek van Jan

Jan van der Steege ging op
26-09-1946 aan boord van ms
"Kota Agoeng" in Rotterdam en
komt circa 4 weken later aan in
Soerabaja, 30 oktober 1946.

Voor Soerabaja legde het schip

eerst aan op het kleine eilandje
Sabang (boven Sumatra) om
vers water in te nemen.

Jan zag hier voor het eerst van
zijn leven palmbomen! Ook een
oude vrouw die alleen maar een
oude jute rok droeg, maakte
veel indruk op Jan.

Na het innemen van water ging
de reis verder naar Sumatra
waar in Medang 3-5 RI van
boord ging.

Jan raakte daar in gesprek met
een Brits-Indiër (een man met
tulband) en werd uitgenodigd
om te komen eten. Dit was de
eerste kennismaking van Jan
met de Indische keuken: witte
rijst met een rode saus.

Dat zag er lekker uit! Jan
schepte rijst op met een flinke
scep saus, dat sambal bleek
te zijn ! Scherp !!! Dat was wel
even wat anders dan de rijst
met suiker thuis.....

Na Sumatra ging de reis verder
naar Soerabaja op Java.

**75 JAAR
VRJHEID**

Hartelijk vaarwel
aan 5 R.I.
Bij het vertrek naar Indië

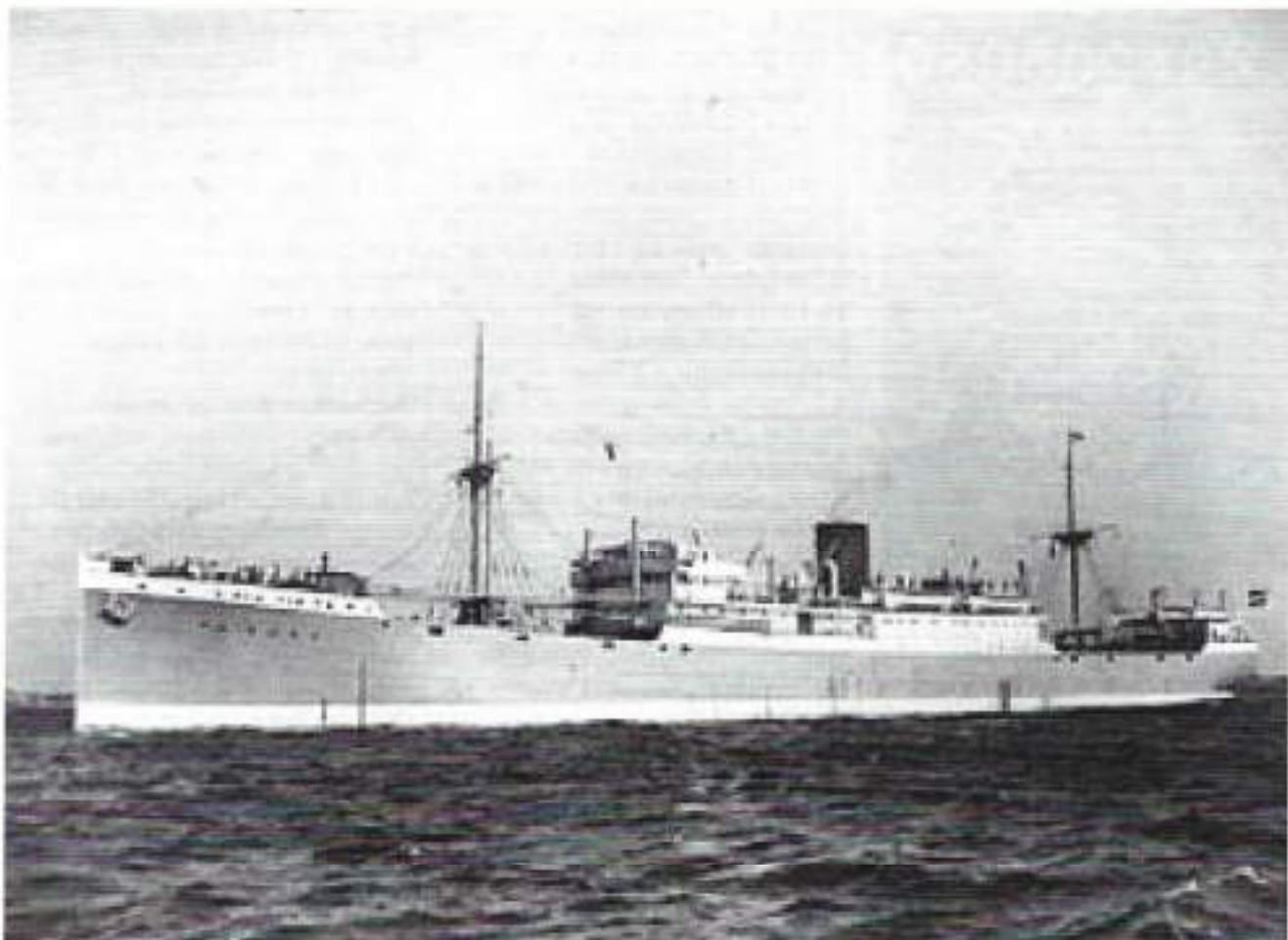
...vandaag zullen de manschappen van III 5 R.I., die te
Kampen hun opleiding ontvingen, van hier op reis gaan naar Ned-
dië. De manschappen, in het geheel ongeveer 800, zullen in twee
grote groepen afreizen met speciale treinen te 8.30 en te 11.15 uur.
In Rotterdam zullen zij ingescheept worden op de „Kota Agoeng“,
in als het transport voltallig is, af te varen met bestemming
Soerabaja.

...er gelegenheid van het afscheid, dat toch nog weer vroeger
plaats vindt dan aanvankelijk verwacht werd, zijn te Kampen ver-
blijvende samenkomsten belegd. Een bijzonder aandeel in de orga-
nisatie van deze gebeurtenissen had de Vereniging Karel Doorn-
ik. Het afscheid kenmerkte zich door een prettige gezonde afre-
is.

**Hedenavond afscheidsdienst
Bovenkerk**

Hedenavond half 8 zal
Bovenkerk een dienst w
gehouden, waarin de Ned.
gemeente afscheid neemt
de naar Indië vertrekkende
mannen. Sprekers zijn
H. H. H. en Dr. Hooftman

SOBAT

ms "Kota Agoeng"

Jan met maten aan boord

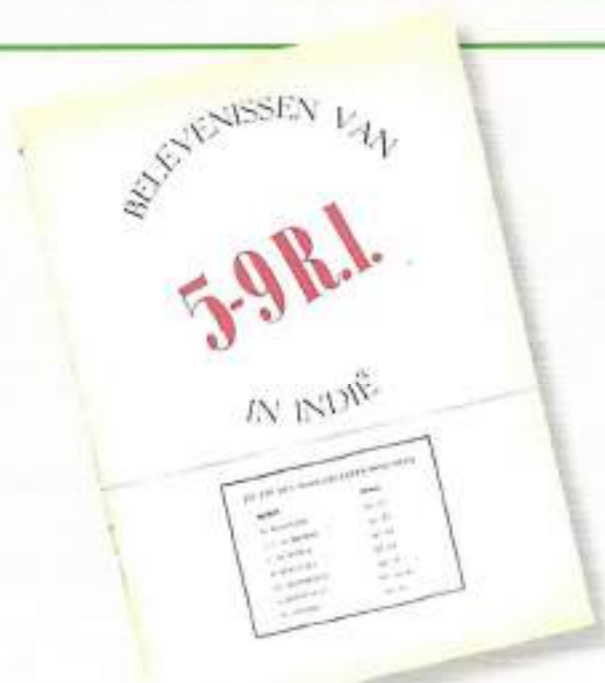

Ooproep

Ik ben op zoek naar het boek "Belevissen van 5-9 RI in Indië". Mijn schoonvader diende bij deze eenheid. Wie heeft dit boek (zie foto), van wie mag ik het inzien, lenen of overnemen?

Foto's en andere documenten van 5-9 RI zijn ook zeer welkom.

Reacties gaarne naar:
E-mail: PevanG@hotmail.nl

Vereniging Oud Militairen en Veteranen (VOMEV) opgeheven

De vereniging is in 1985 opgericht en is in de jaren daarna driemaal van naam veranderd. De laatste verandering vond plaats in verband met de aansluiting bij de VOMI.

Op 8 mei 2003 vond er een gesprek plaats met de heren M.M. Bakker (reserve luitenant-kolonel der Artillerie bd) en dr. B. Bouman (brigade-generaal der Artillerie bd) die toen resp. voorzitter en lid van de Raad van Advies van VOMI waren. Naar aanleiding van de uitkomst van dat gesprek is er een kennismakingsbijeenkomst geweest met de toenmalige voorzitter M. Vis en secretaris K. Orsel van de VOMI en

bestuurslid C. Soethout en ondergetekende namens de VOMEV.

De gesprekken verliepen goed, ontspannen en opbouwend met als resultaat de toetreding van VOMEV tot de gelederen van VOMI Nederland per januari 2004. Wij hadden toen nog ongeveer 100 leden. Ook bij ons liep en loopt het ledental achteruit, waardoor we nu op papier nog 32 leden hebben, waarvan er nog 10 actief zijn (inclusief het bestuur).

Tijdens de bijzondere algemene ledenvergadering in december 2019 is het voorstel van het bestuur om de vereniging op te heffen met algemene stemmen

aangenomen en zijn de notulen van die vergadering op 15 januari 2020 goedgekeurd.

Na vierendertig en een half jaar is de vereniging gestopt. We kijken terug op een periode van goede onderlinge contacten en leerzame periode over de strijd in Nederlands-Indië middels de verhalen in de "SOBAT". We zijn dankbaar dat we als vereniging lid van VOMI Nederland mochten zijn.

Namens de leden en het bestuur wens ik u alle goeds voor de toekomst.

*Paul Gommers
Voorzitter*

Oproep

Mijn vader, Lowie Knobben uit Posterholt, is vanaf 1946 tot begin 1950 gelegerd geweest op (vermoedelijk alleen) West-Java. In de laatste periode in Panoendjack, Tjiparaj en Tjitjalingha.

Ik ben op zoek naar kameraden die hem kennen uit de hele of een gedeelte van die periode en verhalen (en foto's als die er zijn) met mij willen delen. Mijn vader diende bij de Muzaren van de 1 Divisie "7 December".

Ik zou graag met deze kameraden van mijn vader in contact komen. Reacties gaarne zenden naar: fransknobben@gmail.com of telefonisch 06-22521959.

Drentse Veteranendag 2020

De 12e Drentse Veteranendag wordt gehouden op zaterdag 4 april 2020 in hotel "De Bonte Wever", Stadsbroek 17, Assen (tel. 0592-356000).

De ontvangst is om 09.30 uur in "De Bonte Wever", daarna lopen we naar het Drentse Veteranen Monument nabij het Provinciehuis voor een krans- en bloemlegging.

Dan keren we terug naar "De Bonte Wever" en volgt de officiële opening van deze dag

door de Commissaris van de Koning mevr. J. Klijnsma en veteraan Edwin de Wolf. Het ochtendprogramma wordt afgesloten met een rijstmaaltijd.

Om 13.00 uur kunnen de aanwezigen desgewenst gebruik maken van een bus om van Assen naar Coevorden te reizen om aldaar deel te nemen aan de gebeurtenissen die middag. Coevorden was de eerste plaats van Drenthe die op 11 april

1945 werd bevrijd door de geallieerde troepen. De veteraan kan te voet of op historische voertuigen deelnemen aan het defilé. Ook kan men zittend bij het kasteel genieten van het defilé. Rond 15.45 uur is de ontbinding van de parade. Om ± 16.00 uur zal de terugreis naar Assen weer worden aanvaard, zodat we rond 17.00 uur weer bij "De Bonte Wever" zijn.

Mijn dienstitijd in Nederlands-Indië voor Orde en Vrede

Deel 1

"Indië verloren, rampspoed geboren". Dit was de slogan die nogal opgeld deed na de bevrijding in 1945. In het zuiden van het land (Limburg, Noord-Brabant en Zeeland) melden zich (nadat deze provincies in het najaar van 1944 al bevrijd waren), duizenden jonge mannen bij de geallieerde strijdkrachten om mee te vechten tegen het Duitse leger, dat nog lang niet verslagen was. Toen de Duitsers op 5 mei 1945 capituleerde, gaven deze jonge mannen zich op om als vrijwilliger tegen de Japanners te vechten en om Nederlands-Indië te bevrijden.

De Japanners capituleerden op augustus 1945 en de Nederlandse vrijwilligers waren niet meer nodig. Daar kwam echter snel verandering in doordat Soekarno op

17 augustus 1945 de vrije Republiek Indonesië uitriep. De haat tegen de Nederlanders was zo groot geworden omdat na 4 jaren van bezetting door de Japanners, deze geen middel onbepoefd hadden gelaten de inlandse bevolking tegen alles wat westers was, op te zetten.

Het Engelse leger dat voornamelijk bestond uit Brits-Indiërs (ook wel Goerka's genoemd) konden niet voorkomen dat duizenden Nederlanders, Indo's en Chinezen op beestachtige wijze werden omgebracht. Deze periode noemde ze de Bersiap-periode (Bersiap = Gereed maken voor de strijd). De Engelsen hadden zo weinig militairen tot hun beschikking dat zij de hulp moesten inroepen van hun vroegere tegenstanders (de Japanners)

om de kampen te bewaken waar de vrouwen nog in opgesloten zaten. Deze kampen werden ook aangevallen door semi-militaire strijdgroepen, die tijdens de Japanse bezetting door de Japanners waren opgeleid. De Japanners die deze kampen bewaakten, werden zelf ook door deze strijdgroepen aangevallen. Niet alleen om te proberen de kampbewoners te doden maar ook om zoveel mogelijk wapens in handen te krijgen. Er waren Japanners die heulden met de vijand en hun wapens aan de Peloppers gaven of zich bij hen aansloten. Het woord Pelopper is de verzamelnaam van diverse groeperingen zoals de Daroel Islam, Pemoeda's (jongeren die moordend door het land trokken), Communisten die ook al contacten hadden met de Russen, Rampokkers die hun

De auto waarin de Britse generaal Mallaby de dood vond tijdens de slag om Soerabaja in oktober 1945

eigen volk bestalen en dan had je nog de TNI (het reguliere Indonesische leger) die de guerrilla-tactiek toepaste.

Hieronder een stukje dat ik heb overgenomen uit "SOBAT" / 11e jaargang / nummer 1 / februari 1996, geschreven door archivaris Jacob Zwaan.

"De radicale strijdgroepen, buiten het reguliere Indonesische leger, werden steeds recalcitranter. Ze stroopten moordend, plunderend en verkrachtend het land af. Anti-Nederlandse meetings hitsten overal de strijdgeest op. De komst van de bezettingseenheden zette steeds meer kwaad bloed. Overal brak de hel los. Oktober werd een hete maand. Onthoofdingen van Nederlanders, Chinezen en Japanners werden een dagelijkse vertoning. De 28e oktober staat te boek als de zwarte dag van Soerabaja. Er was een enorme stadsslag. In die dagen werd ook de Engelse generaal Mallaby vermoord. In Magalang was een hevige veldslag en op Bali bestormden 2000 Balinezen de stad Singaradja.

De Engelsen wilden weg. Ze hadden in enkele maanden al meer dan 1200 man verloren, meer dan in enige slag met de Japanners. Het was een maand

vol geweld, vernietiging en moord. Gevangenen werden door de extremisten gespletst, levend verbrand en gruwelijk verminkt; afgehakte hoofden werden op staken tentoongesteld", aldus Zwaan.

Hij zegt niets teveel, eigenlijk niet eens alles. Het was daarom goed dat er in het voorjaar van 1946 Nederlandse troepen kwamen, bestaande uit oorlogsvrijwilligers. Niet om de koloniale macht te herstellen, maar om de veiligheid van de burgers te waarborgen. Toen zij kwamen, konden velen de archipel ontvluchten. Jammer dat er op overheidsniveau over en weer te weinig vertrouwen was. Dat had veel leed bespaard. Door de politonele acties zijn veel mensen gesneuveld, maar laten we niet vergeten: tienduizenden gered! In die acties is als gevolg van de guerrilla-tactiek van het republikeinse leger veel gebeurd dat niet goed te praten is. Hun motto was, wees zo vlug als hazen, zo voorzichtig als maagden en sla toe als succes verzekerd is. Die tijd was, net als in de Bersiap-periode, ook meedogenloos. Wij waren totaal onkundig van het hierboven geschrevene toen wij onze militaire plicht in Nederlands-Indië moesten gaan vervullen. Ik ben geboren op 22 augustus 1926 en op 10 juli 1946 ben ik gekeurd voor

militaire dienst. Op 7 november 1947 ontving ik een oproep om me te melden in de Elias Beeckmankazerne (zie foto) te Ede voor onze eerste oefening. Ik werd ingedeeld bij het 4e Bataljon Garde Regiment Jagers / D-Divisie (ook wel Palmboom Divisie genoemd). Ik ontving een vrijvervoerbewijs voor bus en trein van Alblasserdam naar Ede. Eerst met de bus naar het station Delftsepoort en daar stapte ik over op tramlijn 4 die mij verder bracht naar het Maasstation (later is dit treinstation opgeheven). Toen ik in de kazerne arriveerde waren onze voorgangers van het 3e Bataljon Garde Regiment Jagers van de "7 December" Divisie al naar Nederlands-Indië vertrokken.

Er zijn toen in Amsterdam bij het vertrek van diverse bataljons nogal wat onregelmatigheden geweest door bepaalde politieke partijen, de communisten voorop, die de uitzendingen naar Indië zoveel mogelijk tegen wilden gaan. Het had in zoverre resultaat dat een groot aantal soldaten na hun inschepingsverlof niet naar de kazerne terug keerden. Later zijn er toch weer veel opgepakt of uit vrije wil naar de kazerne terug gekomen, want de straf die er eventueel op volgde, was ook niet misselijk.

Piet Boon

Nieuwjaarsdiner VOMI Drenthe/Groningen

Op woensdag 8 januari 2020 organiseerde VOMI Drenthe/Groningen, met steun van het VFONDS, een Nieuwjaarsdiner voor haar sobats die zich 75 jaar geleden voor onze vrijheid hebben ingezet. Als dank daarvoor wilde het bestuur van VOMI Drenthe/Groningen hen dit diner aanbieden.

Tijdens het diner was er veel gezelligheid aan de tafels en werd er veel gelachen

Omstreeks 10.00 uur werden de 42 gasten, nadat zij van koffie en cake waren voorzien, door voorzitter Kees Eykelenboom welkom geheten. Door ziekte waren helaas 3 personen verhinderd en deze werden van harte beterschap toegewenst.

Hierna werden de 'Boerenjongens' geserveerd en werd het een zeer gezellig samenzijn. Rond 12.30 uur werden de gasten door Alle en Harry Hilbrands uitgenodigd om plaats te nemen aan het voortreffelijke diner dat zij voor de veteranen hadden bereid.

Na dit fantastische diner werden onze gasten voorzien van een speciaal presentje dat door het bestuur van onze vereniging was verzorgd en dat door een ieder zeer werd gewaardeerd. Er waren 28 veteranen en 14 begeleiders aanwezig.

Een prachtige coin (zie de voor- en achterzijde) als blijvende herinnering

Frans van Dreumel, secretaris

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorset@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio
Overijssel zijn de heren
J. Oldenbewing (0572-358947)
en A.W. Scholten (038-4216205),

Contactpersonen voor de regio
Utrecht / 't Gooi zijn de heren
A. Mouwen (030-6951179) en
R.L. Dorrestijn (06-45652874),

Contactpersonen voor de regio
Noord-Brabant Oost
zijn de heren
F. Heidendaal (040-2025055)
en
H. Withoos (040-2534660),

Contactpersonen voor de regio
Noord-Brabant West
zijn de heren
A. Roodenburg (0165-323490)
en
P.N. Welten (0165-312816),

Contactpersonen voor de regio
De Veluwe
zijn de heren F.T. Dürst Britt
(0578-691646)
en
A.F. Steenkist (0341-423201),

Van de penningmeester
Gaarne aandacht voor de
betaling van de contributie voor
het jaar 2020.

Deze contributie is wederom
vastgesteld op € 15,00 over te
maken op bankrekeningnummer
NL88 ABNA 0474 0840 51
t.n.v. VOMI Binnenland o.v.v.
'Contributie 2020'. Gaarne zo
spoedig mogelijk te voldoen.

De peildatum van het
ledenbestand is 1 april 2020.
Niet tijdige betaling van de
contributie heeft uitschrijving
als lid tot gevolg en u ontvangt
dan ook geen "SOBAT" meer.

Zuid-Holland

Wvd. secretaris
Mevr. D.P. van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
Tel. 078-6195902
E-mail: lgen@online.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Algemene Ledenvergadering 2020

Deze Algemene
Ledenvergadering (ALV) wordt
gehouden op donderdag 16
april 2020 in zalencentrum
"Hemelsblauw" in Honselersdijk,
Poeldijksepad 1 (tel. 0174-
625225).

Het bestuur ontvangt u
graag vanaf 10.30 uur, de
vergadering begint om 11.00
uur. In de pauze serveren
we een kopje soep met een
broodje. De agenda en overige
vergaderstukken worden u op
verzoek toegezonden. U kunt
deze stukken opvragen bij de
secretaris.

Er moet in deze vergadering
een **belangrijk besluit** worden
genomen, te meer omdat
naar verwachting dit jaar het
besluit zal worden genomen tot
ontbinding van de vereniging
VOMI Nederland (opheffen van
de vereniging en vereffening

van het vermogen van de
vereniging). Daarmee houdt de
vereniging VOMI Nederland op
te bestaan.

Een en ander heeft diverse
consequenties voor de
vereniging VOMI Zuid-Holland.
Over een wel/niet voortbestaan
van VOMI Zuid-Holland moet
in de ALV van 16 april a.s. een
belangrijk besluit worden
genomen.

**Gaarne uw komst naar deze
ALV telefonisch aanmelden
bij onze wvd. secretaris
(mevr. D.P. van Genderen,
telefoonnummer zie boven).
U komt toch zeker ook ?**

Indië Monument Den Haag

Op 4 mei 2020 zal er
door het bestuur weer een
korte herdenking worden
georganiseerd bij het Indië
Monument aan de Ver-Fluëllweg
/ Prof. Teldersweg te Den Haag.
Aanvang herdenking is 11.00
uur.

Reünie 2020

Het bestuur nodigt haar leden
(eventueel met partner/
begeleider) uit voor de
jaarlijkse reünie op donderdag
17 september 2020 in de
Van Ghentkazerne (Johan de
Wittzaal) te Rotterdam.

**75 JAAR
VRJHEID**

SOBAT

Regio Noord-Brabant Oost

De reünie in 2020 is op donderdag 7 mei op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Ontvangst vanaf 10.00 uur, 14.00 uur rijstmaaltijd, einde reünie 16.30 uur. De kosten zijn € 10,00 per persoon, te voldoen op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland onder vermelding van 'Reünie NBO met uw naam en telefoonnummer'.

Aanmelden kan tot 1 mei 2020.

Vergeet uw legitimatiebewijs niet mee te nemen naar de reünie. Contactadressen zijn de heren F. Heidendaal (fritsheidendaal1938@gmail.com of tel. 040-2025055) en H. Wilthoos (harryent@veteranen.nl of tel. 040-2554660).

Regio Noord-Brabant West

De zomerreünie zal worden gehouden op vrijdag 15 mei, de uitnodiging met verdere informatie zal u separaat worden toegezonden. De rest van het jaarprogramma zal in de loop van 2020 worden bekend gemaakt.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

De Algemene Ledenvergadering wordt gehouden op **dinsdag 7 april a.s.** in "t Haske" te Joure. Aanvang is niet om 10.00 uur, **maar om 13.30 uur.** U ontvangt hiervoor nog een uitnodiging. We sluiten deze dag af met een diner.

Verder staat er voor **19 juni 2020 een bootreis** op het programma in samenwerking met de BNMO. De uitnodiging volgt te zijner tijd.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Van Raaltestraat 97
4384 QD Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.n

Zeeuwse Veteranendag 2020

Op zaterdag 13 juni 2020 wordt in Middelburg de Zeeuwse Veteranendag georganiseerd. Dit jaar in combinatie met de stadsfeesten Middelburg. Vanaf 13.00 uur ontvangst in het Abdijcomplex. Aan de deelnemers wordt een bijdrage gevraagd van € 15,00. Hiervoor ontvangt men twee consumptiemunten en kan men met partner gebruik maken van een Indisch buffet verzorgd door medewerkers van de Pasar Malam. Er zijn dit jaar weer twee taxibusjes gratis beschikbaar gesteld om deelnemers vanaf de parkeerkelder onder het Stadskantoor

naar het Abdijplein te brengen. Aanmelden kan vanaf 1 april 2020 via het aanmeldingsformulier op www.zeeuwseveteranendag.org

Limburg

Secr. M.E.H. Dols
Heerlenerweg 47
6132 CL Sittard
Tel. 046-4522739
Mobiel: 06-10660039
E-mail: marlie.dols@home.nl
Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Van de penningmeester

De contributie blijft ook voor dit jaar gehandhaafd op € 15,00. Gaarne zo spoedig mogelijk overmaken op bankrekeningnummer NL16 INGB 0006 7297 86 t.n.v. VOMI Limburg. De peildatum van het ledenbestand is 1 april 2020. Niet tijdige betaling van de contributie heeft uitschrijving als lid tot gevolg en u ontvangt dan ook geen "SOBAT" meer.

Programma 2020

7 april Jaarvergadering
12 juni Reünie
14 september Bijeenkomst
10 november Bijeenkomst
Alle activiteiten vinden plaats in het Gemeenschapshuis in Kessel-Eik (Lindelaan 4, 5995 NM Kessel-Eik).
De Jaarvergadering en de bijeenkomsten beginnen om 14.00 uur, de Reünie begint om 11.00 uur.

75 JAAR **75 JAAR** **75 JAAR**
VRJHEID **VRJHEID** **VRJHEID**

Nieuwe Leden

Naam

Koster, J.A.

Woonplaats

Yerseke

Onderdeel

—

Nationale Herdenking bij het Indië-monument in Roermond

Zaterdag 5 september 2020

In Memoriam

Daan Bron

18 november 1926

11 januari 2020

Onverwacht kwam het bericht binnen dat Daan Bron was overleden. Daan was in het verleden actief als bestuurslid van VOMI Drenthe/Groningen.

Daan ging als dienstplichtig militair van de Artillerie in 1946 naar Nederlands-Indië. Daan is ingedeeld geweest bij het Territoriaal Troepen Commando (S-12 RVA) dat was gestationeerd op Java.

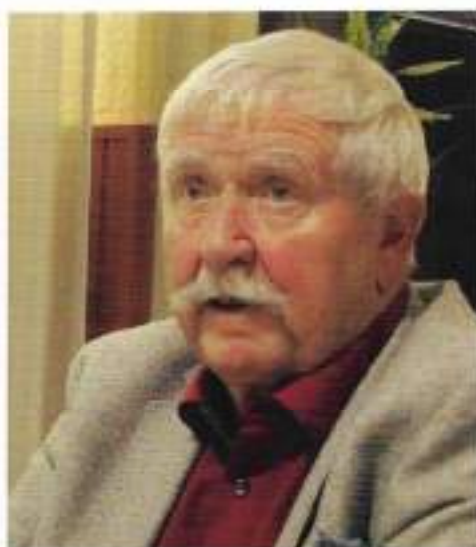
Daan was sinds 17 oktober 1986 lid van de VOMI. In 2001 is hij bestuurslid geworden en in 2002 voorzitter ad interim. In 2005 werd hij voorzitter, deze functie heeft hij vervuld tot 2006. Hij heeft zich bij zijn aftreden als voorzitter direct beschikbaar gesteld als 2e secretaris, deze functie heeft hij vervuld tot 2013. Daan is algemeen bestuurslid gebleven tot 2018.

Daan heeft zich altijd volop ingezet voor de VOMI, met name voor de vereniging VOMI Drenthe/Groningen. Hij was tevens -mede door zijn bestuurservaring- een steun voor de jongere bestuursleden.

Daan, bedankt voor je inzet en dat je in vrede mag rusten.

Bestuur VOMI Drenthe/Groningen

In Memoriam

Henricus Franciscus (Henk) Coopmans

Henk werd op 26 september 1941 in Tegelen geboren waar hij ook opgroeide. Hij overleed na een kort ziekbed in het bijzijn van zijn naasten in zijn woonplaats Rijsenburg op 21 januari 2020.

Henk kampte al geruime tijd met serieuze gezondheidsklachten. Toen ik hem zomer 2017 enkele malen thuis bezocht, had de arts al aangegeven dat alleen een wonder er voor kon zorgen dat hij nog kerst 2017 zou kunnen vieren. Toen hij recent met echtgenote en gezinsleden op wintersport was, werd hij onwel en volgde opname in het plaatselijke ziekenhuis. Na behandeling leek zijn toestand weer stabiel en kon hij naar Rijsenburg worden vervoerd. Kort daarna, op 21 januari, kwam er helaas toch een einde aan de bonustijd waarin hij leefde. Onder grote belangstelling vonden op 25 januari 2020 de uitvaartdienst en aansluitend de begrafenis plaats in Katwijk.

Na voltooiing van het gymnasium, trad Henk in dienst bij de Koninklijke Landmacht. Eerst als dienstplichtige en daarna als beroepsofficier na het voltooien van de opleiding aan de KMA. Na een succesvolle carrière, waarin hij functies bekleedde in het operationele en logistieke domein, ging Henk als Brigade-generaal der Jagers eind jaren '90 met FLO. Als Commandant van het Contingent Nederlandse Troepen bij de IFOR missie in Bosnië had hij toen al de veteranenstatus verworven.

Na zijn FLO heeft Henk bepaald niet stilgezeten. Zo bekleedde hij vele jaren adviseursfuncties bij meerdere bedrijven die aan defensie leveren. Verder was hij bestuurslid bij diverse Rijsenburgse stichtingen en verenigingen, het Dekenaat Bollenstreek en gemeenteraadslid. Als VOMI Nederland zijn wij Henk erkentelijk voor zijn inzet in de Raad van Advies, eerst van 1998 tot 2006 als lid en vanaf 2006 tot aan zijn overlijden als voorzitter. Wij zijn hem niet alleen dankbaar voor zijn bruikbare adviezen maar ook voor zijn altijd sfeerverhogende aanwezigheid bij onze verenigingsactiviteiten.

Wij wensen Irene, de vier kinderen en hun partners en de dertien kleinkinderen kracht toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Selamat jalan sobat Henk, rust in vrede !

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voort	Woonplaats	Onderdeel
Antonides,	J.	Penticton, BC Canada	OVW
Berg, van den	S.	Schipluiden	
Biekart,	H.G.	Oud-Beijerland	1 RHvB
Bill, de	C.J.	Bergen op Zoom	LMD
Bodbiel,	C.H.	Middelburg	17 BI NNG
Boer, de	H.G.	Wassenaar	4-5 RI
Bron,	D.C.	Meppel	3-12 RVA
Coopmans,	H.F.	Rijnsburg	GRJ
Gerven, van	J.W.	Venlo (Blerick)	RIMI/LTD 15
Gorkum, van	D.J.	Alphen aan den Rijn	
Greijdanus-Joustra, Mevr.	P.	Sneek	
Hendriks, Mrs.	L.	Whitby, ON Canada	
Hibma,	Th.G.	Dordrecht	Genie
Jagersma,	J.	Witmarsum	6-1 RI
Janssen,	M.	Uden	KLu
Jongste,	A.	Schiedam	5-13 RI/KMG
Jung,	J.M.M.	Groningen	2-5 RI
Klein Douwel,	G.H.J.	Hattem	1-11 RI
Kleine Koerkamp,	J.A.	Okkenbroek	35 AAT
Liefink,	B.Th.	Vlissingen	KM
Müller,	K.E.	Venray	AHK
Plést-Siti Komara, Mevr.	R.	Steenwijk	
Folman,	F.	Beilen	1-1 RI
Remmers,	H.D.	Assen	37 AAT
Schalk, van	J.	Etten-Leur	KLu 322 Spitfire
Soors d'Ancona,	G.S.	Paterswolde	2-7 RI
Veldman,	J.	Punthorst	41 ZVE
Webers,	G.	Gulpen	RIOG NNG
Vark, van	H.	Waddinxveen	
Zuidweg,	D.	Kapelle	6-5 RI
Zwan, van der	E.	's-Gravenzande	DIV MAT PARK
Zwart,	J.	Dokkum	5-1 RI

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

sociale
GEMEENSCHAP
VOMI

SOBAT
31